

#1/2023 • 179. ÅRGANG

BDMNYT

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

TEMA:
**BÆREDYGTIG
MISSION**

UDEN **MISSION**
DØR KIRKEN

side 4-5

UDDANNELSE
ER FREMTIDEN

side 6-7

OMSTILLING
ER NØDVENDIG

side 12-13

**BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission**

REDAKTION

Arngeir Langås, ansv. red., tlf. 3529 4820
Svend Løbner, redaktør, tlf. 2870 7703
Rebekka Brødsgaard Knudsen
Tine Elmelund Skovbo

RÅDGIVERE

Majken Pedersen
Knud Elmo Knudsen

OPLAG

2.600

Udkommer:

Feb. • juni • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

TRYK

Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT

Helle Høeg

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14, 6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 - 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Fundraising- og projektmedarbejder
Janna Rabjerg Barrit
tlf. 3529 4820

Økonomimedarbejder
Palle Byg
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretærer
Rebekka Brødsgaard Knudsen
tlf. 2992 9116

Emma Nørgård Kristoffersen
tlf. 2288 4529

FORSIDEFOTO

Elever på Mlimani Theological College
i Tanzania lærer at tage ansvar for
naturen som Guds skaberværk.
Privatfoto.

AF JØRGEN BØYTLE,
FORMAND FOR BDM

Samarbejde gør missionen bæredygtig

Der tales meget om bæredygtighed. Det kan være i forhold til klima, resourceforbrug, forurening og andre store spørgsmål i samfundet.

Vi taler om bæredygtig mission. Det kan vi dele op i to afdelinger, nemlig udviklingsprojekter, der udvikler civilsamfundet, og mission, der bringer mennesker til Kristus, udvikler kirken og uddanner i teologi.

Udviklingsprojekter kan være projekter udført af BDM og BDMs samarbejdspartnere med anvendelse af statslige midler. Disse projekter har som regel en bred målgruppe i et nærmere bestemt område uanset målgruppens religiøse, etniske og sociale tilhørsforhold. Projekterne sigter bredt på at forbedre menneskers levevilkår. Bæredygtigheden kommer til udtryk i, at projekterne skaber udvikling, der har en varig effekt. Det sker for eksempel gennem forebyggende helsearbejde, samt uddannelse af håndværkere og andre faggrupper. Det kan også være projekter, der udvikler landbrug, skaffer rent drikkevand eller sikrer befolkningsgrupper langsigtede indkomstmuligheder.

Bæredygtig mission i form af forkyndelse af evangeliet kan ved første øjekast virke noget flydende. At et menneske kommer til tro på Kristus som frelser kan i nogen grad siges at være bæredygtigt, hvis det menneske engagerer sig i kirken og lever et liv i overensstemmelse med en kristen livsopfattelse. Kirken som institution bliver bæredygtig, når den bliver selvudbredende, gerne selvunderholdende og er i stand til at fungere i længere tid uden konstant hjælp udefra. Uddannelse af ledere, præster og andre medarbejdere i kirken bidrager til at sikre bæredygtighed.

BDM har i reglen langvarige partnerskaber eller engagementer med kirker i det globale syd. Samarbejdet med Brødrekirken i Vest Tanzania har eksempelvis udvist bæredygtighed i over 100 år. Med Rukwa-provinsen i Tanzania har BDM levet i ca. 50 år. BDMs samarbejde med Albanien har nu 30 års varighed. Vi kan nævne nogle af de nyere samarbejdsrelationer med fx Brødrekirken i Østcongo, der har varet i mere end 15 år, Brødrekirken i Burundi i længere tid.

Det er vigtigt for BDM at vi arbejder langsigtet med vore partnere, fordi mission er meget mere end overførsel af kompetencer, penge og andre resourcer. Vi vandrer sammen mod fælles mål. Det er bæredygtig mission.

AF MIA TOLDAM KORSGÅRD, MISSIONÆR OG RÅDGIVER PÅ SIKONGE MISSION HOSPITAL

HER LÆRER MAN OM GRAVIDITET OG MALARIA I KIRKEN

Vi er med til en sundhedsgudstjeneste udenfor Sikonge, hvor en læge underviser deltagerne i basal sundhed.

En søndag morgen kørte en minibus fuld af kvinder i farvestrålende tøj samt overlægen, distriktspræsten og jeg afsted i hospitalets bil for at afholde tre kombinerede gudstjenester og sundhedsseminarer i en række lokale kirker. Med i minibussen var også biskoppens kone, som her nyder stor respekt blandt kvinderne.

Fokus på gravide og småbørn

Gudstjenesterne fulgte den klassiske liturgi, men inden prædiken underviste lægen i basal sundhed. Han havde især fokus på gravide og småbørn. Hver måned dør børn af malaria, ufødte spædbørn dør i maven og kvinder overlever ikke fødslen, selvom langt de fleste kunne være reddet, hvis de var kommet til hospitalet i tide.

»Er I her, fædre?«

Overlæge Peter Songoro kender også til dynamikkerne, der afholder dem fra at komme: Ofte en kombination af mangel på penge til transport og behandling, manglende forståelse for, hvor afgørende det er at få syge på hospitalet i tide, og en tendens til at gå til den lokale heksedoktor eller naturlæge først.

Han ved, hvordan det oftest er

mændene, der bestemmer i familien. Så han gik ned mellem rækkerne af folk, der sad tæt på bænke og på gulvet og spurgte: »Er I her, fædre?« Han kiggede dem i øjnene og fortalte, hvordan fædre som han selv bærer en stor del af ansvaret for at passe på mor og barn.

Tidlige giftermål er risikable

Overlægen beskrev, hvor farligt det er, når piger bliver gravide, før de er 16 år. Det er desværre en realitet, når man kommer ud på landet, at helt unge piger giftes væk til voksne mænd. Han forklarede, at i både hoved og krop er disse piger kun børn, og beskrev hvor risikable disse tidlige giftermål er for både pigernes psyke og fysik.

Tro og lægevidenskab

Så gik biskoppens kone, Frola Yona, på for at prædike. Kvinderne hujede og dansede omkring hende. Hun sagde, at hvis man bliver syg, skal man ikke først gå i kirken og bede. Hun opfordrede til at bede, mens man begyndte rejsen til hospitalet. Derefter prædikede hun med eksempler fra Bibelen, at tro og lægevidenskab ikke er modsætninger.

Denne pointe er gruppen omkring projektet i sig selv et eksempel på. Præster, kvindelige kirkeledere og sundhedsfaglige er vidt forskellige autoriteter, men her samarbejder de om et fælles mål: At redde de liv, der går tabt på grund af manglende viden om sundhed og misforståede forestillinger om tro.

AF SVEND LØBNER, JOURNALIST

BÆREDYGTIGHED: UDEN MISSION DØR KIRKEN

Partnerskab med lokale kirker er et 'must', hvis evangeliet fortsat skal forkyndes i kommende generationer. Og kirken må gennemgå »en dybtgående forvandling« for at kunne møde fremtidens behov, mener professor emeritus Viggo Mortensen.

– Mission skal bygge på ligeværdige og gensidige forhold, det vi normalt kalder partnerskab. Du kan ikke have mission, som ikke respekterer den anden som en ligeværdig partner.

Sådan indleder dr.theol. og professor emeritus ved Aarhus Universitet Viggo Mortensen en samtale om »bæredygtig mission« – et udtryk, der er hentet fra FN's Verdensmål.

– Det betyder, at det, vi gør, skal have bestand, forklarer Viggo Mortensen, da vi møder ham til en podcast-optagelse i hjemmet i Dragør. Og han sætter trumf på:

– Det tager såmænd ikke mere end halvanden generation, før kirken dør ud. Hvis der altså ikke drives mission. Det er derfor jeg siger: Uden mission dør kirken.

Man svigter ikke sine venner

Og skal missionsarbejdet fortsætte og kirken overleve, er der ingen vej udenom: Partnerskab er et »must«, mener han.

– Når jeg kommer fra en organisa-

tion, som donerer penge til evangeliserende opgaver, er jeg altså nødt til at etablere strukturer, hvor vi er ligeværdige partnere, strukturer som også partneren kan anerkende som ligeværdige. Og bruge strukturen som en indgang til det, vi er sendt med: Det kristne budskab.

Men hvorfor kristen mission – ud over at kirken skal overleve?

– Fordi det kristne budskab er godt for mennesker. Evangeliet betyder »det gode budskab«. Selv holder jeg meget af Johannes-evangeliets billede, hvor Jesus siger: »Jeg er vintræet; I er grenene.« Vi er et sammenhængende hele.

– Og Jesus siger længere nede i samme kapitel 15: »I er mine venner.« Kristendommen opfordrer til, at man gør sig venner. Og sine venner svigter man ikke.

Gennemsigtighed og respekt

Hvad er det så, der gør, at missionsarbejdet bliver bæredygtigt?

– Her er nøgleordet partnerskab. Det er en betingelse, at man udvikler relationer i en ligeværdig forståelse. At man laver nogle fælles aftaler, så alle ved, hvad der foregår. Det er gennemsigtigt, man respekterer hinanden, og der er ikke nogen, der tager hele æren for det.

Men det er ikke noget langdistanceforhold, Viggo Mortensen lægger op til. Det er stadig nødvendigt at sende missionærer ud, mener han:

**» Kristen-
dommen
opfordrer til,
at man gør sig
venner. Og sine
venner svigter
man ikke.**

Viggo Mortensen

– Du kan ikke have mission, som ikke respekterer den anden som en ligeværdig partner, siger professor emeritus Viggo Mortensen. Foto: Svend Løbner.

– Man skal ikke undervurdere de interpersonelle relationer. Det fremmer tillid, at vi som partnere møder hinanden ansigt til ansigt.

Udsendt til særlige opgaver

Helt konkret: Hvordan er man missionær i dag?

– For det første skal man lave en aftale med den lokale kirke. Hvad skal missionærer bidrage med? Hvis kirken fx har en stor udviklingsafdeling, kan der være behov for en regnskabskyndig missionær. Andre kirker har måske en teologisk uddannelsesinstitution.

– Der sker en udvikling i disse år, som jeg vil kalde »selvteologisering«, at den lokale kirke i vidt omfang udvikler deres egen teologi. Det kan være godt nok, men måske kan der være behov for, at nogen indleder en dialog med dem om, hvilken retning de vil gå i. Her kan en korttidsmissionær deltage i undervisningen i fx et halvt år og føre en dialog med de andre lærere.

Kristendommen forvandles

Til sidst: Hvor er kristendommen om 50 år på verdensplan?

– Jeg tror, vi går i retning af, at der skal ske en dybtgående reformation af kirken, for at den kan møde en ny tids udfordringer. Vi kan kigge på den lutherske historie. Da Reformationen finder sted, er der opbrud politisk: middelalderen går på hæld. Der er opbrud økonomisk: Handelskapitalismen vinder frem. Og der er opbrud teknologisk: Trykpressen bliver opfundet. Og så kommer der nye idéer med Renæssancen. Det er alt sammen omvæltende begivenheder og det miljø, Luther agerer i.

– Min påstand er, at vi lever i en tilsvarende opbrudstid. Der er opbrud i politikken, i økonomien, i teknologien, og så kommer der nye idéer. I gamle dage var politik drevet af ideologier. I dag lader man sig dirigere af pragmatiske hensyn. Så derfor befinder vi os i en lige så bevægelig situation som på Luthers tid. Hos Luther fremkaldte det en reformation.

Jeg kalder det en dybtgående forvandling af kristendommen.

Læs hele interviewet på
www.bdm-dk.dk/vm

Lyt til podcast med Viggo Mortensen

1. Opgør med kolonitiden
2. Bæredygtig mission

Klik ind på
www.bdm-dk.dk/podcast.

AF DENA FORTUZI, PRÆST I DEN LUTHERSKE BRØDREKIRKE I ALBANIEN

UDDANNELSE GIVER ROMAFOK EN FREMTID

Brødrekirken i Albanien uddanner børn og voksne i Lezha, så de kan læse, skrive og regne og dermed få et arbejde.

Alda og Spartak er en del af Lezhas roma-minoritet. Før de kom i vores kirke, kunne parret hverken læse eller skrive, fordi de ikke har gået i skole. De kom med i kirkens læseprogram, ABC-programmet, og på et år har de to nu lært at læse bogstaver og tal. Det har bevirket, at begge nu har fået arbejde på et hotel i nærheden. Alda registrerer gæster og Spartak gæsterne biler på hotellet.

Da vi startede arbejdet i Lezha, vidste vi ikke, at vi en dag ville have

vores egen menighed, ledet og assisteret af vores leder Fatbardha Paplekaj. Fatbardha er lærer af profession, og hun er vant til at arbejde med roma-samfundet i Lezha. I 2016 besøgte vi dem første gang, og i 2019, efter et kraftigt jordskælv i Albanien, havde vi mulighed for at besøge romafamilier sammen med Jørgen Bøytler.

Alle er lige i Guds øjne

Umiddelbart efter udarbejdede vi en plan for romakvindes frigørelse, og

især børns uddannelse og velvære.

Vi gik i gang med at undervise vores romasøstre og -brødre om, at vi alle er lige i Guds øjne, og at de er accepteret og elsket af os.

I dag har vi en stor gruppe i Lezha. Fatbardha arbejder med børn og familier, der har brug for hjælp i deres hverdag, og jeg besøger jævnligt området for at forkynde og holde gudstjenester. Når jeg kommer på besøg, samler jeg hele menigheden i alle aldersgrupper.

Pandemien var svær for alle, og Fatbardha samlede folk i små grupper, når hun kunne. Bistået af sin mand Nikolin, som også er lærer, har hun siden 2021 gennemført ABC-programmer for både børn og voksne. Næsten alle voksne er analfabeter. Nogle er meget ivrige for at lære; for andre er det et stort ansvar at bære. Der skal meget tålmodighed til.

En lys, bæredygtig fremtid

Lige nu er vi begyndt et detaljeret læringsforløb for romabørn efter skoletid. Børnene går på offentlige skoler i Lezha, men har behov for ekstraundervisning, hvilket også kommer deres forældre til gavn. I ABC-programmet deltager 27 børn inddelt i grupper efter alder, klassetrin og særlige behov.

Børnene kommer i kirke efter skoletid for at lave lektier. Da de kommer direkte fra skole, får de et måltid mad. Har børnene problemer med at læse, skrive eller regne, tilbydes de professionel og individuel assistance.

Vores fremtidsvision er fortsat at hjælpe romasamfundet, så meget vi kan. Vi håber og beder til, at vi kan uddanne børn og voksne og give dem en lys fremtid ved at gøre i hvert fald en lille forskel for dette samfund.

FN's 17 verdensmål kan inspirere til bæredygtig mission

Man kan ikke være i mission, uden at også tage sig af lokalbefolkningens helt konkrete, jordnære og praktiske behov. Derfor kan FN's Verdensmål for bæredygtig udvikling inspirere holistisk mission. Evangeliet retter sig mod hele mennesket til ånd, sjæl og krop. Missionsarbejdet involverer derfor også sundhed, uddannelse og fattigdomsbekæmpelse.

Verdensmålene blev vedtaget af verdens stats- og regeringsledere på FN-topmødet i New York den 25. september 2015. Målene skal frem mod 2030 sætte kursen mod en mere bæredygtig udvikling i verden.

BDM er på forkant i flere af dem, bl.a. 1-4 og 16-17. Her er de med bibelcitater til eftertanke:

1. Afskaf fattigdom: »Luk din hånd op... for alle trængende og fattige... (5. Mos. 5:11). Bring »godt budskab til fattige...« Sæt »undertrykte i frihed...« (Luk. 4:18).

2. Stop sult: »Giv os i dag vort daglige brød« (Matt. 6:11). »Giv I dem noget at spise!« (Matt. 14:14-21). »...at du deler dit brød med den sultne... (Es. 58:7).

3. Sundhed og trivsel: »Glad hjerte giver godt helbred...« (Ords. 17:22). »...frem for alt ønsker jeg, at du må have det godt og være rask, ligesom din sjæl har det godt.« (3. Joh. 2).

4. Kvalitetsuddannelse: Ordsprogene »skal tjene til, at man forstår visdom og belæring... de skal give den uerfarne kløgt... den forstandige skal erhverve livsvisdom... (Ords. 1:1-6).

16. Fred, retfærdighed og stærke institutioner: »Lad ikke det gode, I har fået, komme i vanry. For Guds rige er ikke mad og drikke, men retfærdighed og fred og glæde i Helligånden.« (Rom. 14: 16-17).

17. Partnerskaber for handling: »Stræb efter lykke og fremgang for den by, jeg førte jer bort til, og bed til Herren for den; går det den godt, går det også jer godt.« (Jer. 29: 7).

Punkterne er hentet og bearbejdet ud fra Verdensmålsbogen – FN's Verdensmål i lyset af den kristne tro.

Alle punkter og hele bogen kan læses og hentes på www.bdm-dk.dk/verdensmaal.

AF JANNA RABJERG BARRIT, FUNDRAISING- OG PROJEKTMEDARBEJDER

BIBELSKOLER UDDANNER MORGENDAGENS LEDERE TIL AT TAGE **ANSVAR**

På bibelskoler uddannes morgendagens kirkeledere naturligvis i teologi, men på Mlimani Theological College i Sumbawanga lærer de også at tage ansvar for en bæredygtig fremtid.

I Tanzania støtter og samarbejder BDM med to bibelskoler i henholdsvis Sikonge og Sumbawanga. Vi har talt med lederen af bibelskolen i Sumbawanga om, hvordan bæredygtighed tænkes ind i bibelskolen, og hvordan det hænger sammen med den kristne tro.

Bæredygtighed tænkes bredt

I Sumbawanga arbejder bibelskolens lærere på at klæde deres elever på til at skabe bæredygtige kirkefællesskaber ud fra tre bæredygtighedssøjler: Miljø/klima, social ansvarlighed, ærlig og gennemsigtig økonomi.

I praksis betyder det, at de bl.a. underviser i bæredygtighed i hverdagen, ledelsesstrategier, og principper for god økonomistyring. Og helt konkret har bibelskolen valgt at iværksætte et træplantningsprojekt, hvor de planter træer på bibelskolens grund og desuden opfordrer de eleverne til at plante træer i områder, hvor der er en mangel.

Forvaltere af Guds skaberværk

Ifølge bibelskolens rektor, Peter Simsokwe, hænger bæredygtighed ikke kun sammen med fornuftig organisationsudvikling, men også med den kristne tro.

Simsokwe mener, at kristne bør tænke og arbejde bæredygtigt, fordi mennesker er givet et ansvar af Gud. Han fremhæver et vers fra Første Mosebog (2,15): »Gud Herren tog mennesket og satte ham i Edens have, for at han skulle dyrke og vogte den.«

Gud har altså placeret mennesker i en position over skabelsen, der indebærer ansvar. Simsokwe uddyber:

– Alle skabte ting tilhører Gud, og vi er ansvarlige over for ham som forvaltere af skaberværket. Gud befaler os at forvalte det skabte på en måde, der opretholder, beskytter og forstærker hans værk, så hele skabningen kan opfylde Guds hensigt med den.

Derfor mener han, at vi bør forvalte vores omgivelser ikke blot til egen fordel, men på en måde, der giver Gud ære.

Prioritering af forvalternes opgaver

I en verden, der er præget af fattigdom og ødelæggelse, kan man spørge sig selv, om det er så vigtigt at prioritere ressourcer på at skabe et bæredygtigt miljø. Simsokwe erkender, at forvalterskabet kan medbringe dilemmaer som dette, men sætter det samtidigt i perspektiv:

– Nogle vil måske hævde, at mennesker er vigtigere end resten af skaberværket, så vi bør fokusere på at opfylde menneskers behov i stedet for at tage fat på miljøproblemer. Men mange af vores miljøproblemer påvirker mennesker negativt. Hvis vi ikke drager omsorg for det miljø, vi lever i, vil Guds folk lide som et resultat.

Han fortsætter:

– Andre vil måske hævde, at beskyttelse af miljøet er ligegyldigt i sammenligning med andre gudgivne opgaver, såsom at dele evangeliet. Men Gud er optaget af den fysiske verden såvel som den åndelige verden, og genoprettelse af skaberværket er en del af Kristi gode nyhed. Vi må ikke forsømme opgaven med at dele den gode nyhed om Kristi forløsende værk i vores liv, men vi bør heller ikke forsømme arbejdet med at »passe haven«.

At tage sig af Guds skaberværk er en integreret del af rollen som Guds tjenere her på jorden. Et job, der betyder at vi både er forvaltere af den åndelige såvel som den fysiske verden.

Fakta: Skove er verdens lunger

Træplantning er vigtigt for klimaet, fordi træer optager luftens CO₂ gennem blade og nåle. Flere træer gavner også biodiversiteten, da dyr og planter får bedre levemuligheder. Desuden sikres rent grundvand.

Tanzania har på 20 år mistet 11 procent af sine skove. Skovene dækker nu omkring 26 procent af landets areal. I dag fældes træer i et omfang, så over 1 procent af landets skove forsvinder hvert år.

Kilde: Global Forest Watch mfl.

AF TINE CHRISTENSEN, GYMNASIELÆRER
OG TIDLIGERE VOLONTØR OG UNGDOMSSEKRETÆR

SÅDAN MÆRKER VI KLIMAFOR- ANDRINGERNE

Når regnen udebliver, tørrer planterne ind. Nu sår vi mere hårdføre afgrøder, fortæller bibelskoleelever i Tanzania.

I Tanzania har mange familier egen mark, og et ændret klima kan derfor have stor betydning for den enkelte person.

Vi har spurgt Eliya, Obdiliah, Petro, Adamu og Aubrey som alle er studerende på bibelskolen Mlimani i Sumbawanga, hvordan de har mærket klimaforandringerne hjemme og i kirken.

Planter træer og dyrker afgrøder

– De sidste 10 år har vi fokuseret på to områder: plantager med skovbrug og marker til at dyrke afgrøder, fortæller de fem studerende.

– I plantagerne har vi plantet træer, og de står stadig i dag. I andre områder er nogle træer dog visnet, fordi regnen udeblev og jorden blev dårlig.

– I marken har vi gjort alt, hvad vi kunne, men det har også været udfordrende på grund af tørke.

Tørke giver dårlig økonomi

Hvad har I gjort, når høsten er slået fejl?

– Vi er begyndt at så afgrøder, som kan overleve i tørke. Det er blandt andet søde kartofler, bananer og kassava. Og vi råder kirken og lokalbefolkningen til at gøre det samme.

Det går også ud over kirkens arbejde, når der er tørke, fortæller de frem studerende:

– Det giver økonomiske udfordringer for kirken og svære vilkår at leve under for de ansatte. Kirken mangler penge til både at forkynde evangeliet og hjælpe de kristne, som har brug for det.

Kræver ekstra hårdt arbejde

Også på bibelskolen i Sikonge går tørken ud over økonomien.

Daniel Kikoma leder Lusangi Bible College og fortæller, at han de sidste 10 år kun har haft seks vellykkede høste.

– Jeg måtte arbejdede hårdere for at opnå ekstra indtjening. Det skulle dække de mangler, der opstod, fortæller han om de år, høsten var slået fejl.

AF KNUD ELMO KNUDSEN, FRIVILLIG MEDARBEJDER

BAG KULISSEN:

STELA BLEV – NU HJÆL

Stela Shaila blev selv smidt på i Sumbawanga. Mit hjerte bl

Stela Shaila bliver kaldt 'Mama Simon' af børnene i projektet 'bespisning af gadebørn' i Sumbawanga, som støttes af BDM. Hun startede som medarbejder for 17 år siden, og det er der en særlig grund til, fortæller hun.

– Det er et arbejde som giver mig megen glæde, fordi jeg kommer i kontakt med så mange børn og unge, som lever et usselt liv, men som higer efter den glæde i livet som kærlighed og omsorg giver – og jeg elsker børn.

Jeg ved, hvad børnene går igennem

Stela Shaila fortæller om sin baggrund:

– Jeg er selv vokset op under andres tilsyn, da begge mine forældre døde, mens jeg var lille. Senere levede jeg som en af dem (gadebørnene -red.). Min første mand smed mig på gaden, mens jeg endnu var gravid og ikke andet end en stor pige. Min anden mand gjorde noget tilsvarende, efter at jeg havde født vort tredje barn, hvorfor jeg har måttet klare alting selv. Jeg ved, hvad børnene går igennem, og mit hjerte bløder for dem.

Vokset op med gadens junglelov

– Når de kommer her, er det, fordi de gerne vil føle glæde, trykthed og kærlighed, og det er, hvad jeg prøver at give dem. Det skaber meget hurtigt

V SMIDT PÅ GADEN PER HUN GADEBØRN

på gaden som ung og gravid. I dag bespiser hun gadebørn
løder for dem, fortæller hun.

en gensidig fortrolighed.

– Jeg har aldrig brugt fysisk afstraffelse som middel til disciplin, hverken overfor mine egne børn eller disse 'uregerlige rødder', som er vokset op med gadens junglelov. Alligevel har jeg ikke haft problemer med dem, fordi de her finder tryghed og omsorg og betragter mig som en 'mor'. Jeg afskyr fysisk vold – det avler kun modvilje og fjendskab.

Få timer med vigtig påvirkning

Selv om 3-4 timers påvirkning to gange om ugen kan betragtes som en meget lille indflydelse på disse børn, er den meget vigtig, fortæller Stela Shaila.

– Jeg har efterfølgende haft mange glædelige oplevelser, når jeg mødte unge mennesker på gaden, som standsede mig og takkede for den indflydelse disse få timer havde haft på deres liv.

– Det er faktisk ret få, jeg oplever, der ikke kommer videre, og det skyldes som regel, at de falder i med de grupper af misbrugere, der selvfølgelig også findes; men de er heldigvis et fåtal – faktisk kan jeg kun sætte navn på to. Andre er kommet tilbage hertil for at hilse på og fortælle, hvordan det har rettet op på deres liv.

Serie: Bag kulissen

Dette er den første artikel i serien 'Bag kulissen', hvor vi sætter fokus på mennesker, vi ellers ikke hører så meget om. Mennesker, der gør en indsats bag missionæren, præsten og biskoppen. Og som sammen med hele kirken giver sig selv for at hjælpe andre og give håb om et bedre liv.

Følg med i de kommende numre.

AF SVEND LØBNER, JOURNALIST

OMSTILLING FRA SPEDALSK- HEDSHOSPITAL TIL REHABILITERINGSCENTER

Bæredygtighed betyder omstilling: Brødrekirkens hjælp til spedalske i Israel – at børn og kvinder med handicap er samfundets mest udsatte.

Omstillingsparat. Det må Brødrekirkens arbejde i Israel-Palæstina siges at være.

Det begyndte med spedalskhedspleje i Jerusalem tilbage i 1866. Året efter flyttede »Jesushilfe« – Jesushjælp – til en større bygning udenfor byen og indrettede et spedalskhedshospital. Brødremenigheden sendte diakoniser ned for at passe de syge.

Men da spedalskhed efter hånden kunne standses og kureres med medicin, og patienter ikke længere var så hårdt ramt af følgeskader, besluttede den internationale Brødrekirke, Unitas Fratrum, at omstille hospitalet til et rehabiliteringscenter for især piger og kvinder med handicap.

De mest udsatte

Kirken havde allerede i 1957 købt Star Mountain ved Ramallah, der dengang

lå i Jordan, og flyttede i 1960 hospitalet dertil. Men med færre patienter skulle arbejdet enten lukkes ned eller omstilles for at møde nye behov.

Det er her, historien bliver spændende.

En delegation fra den internationale Brødrekirke rejste ned for at undersøge forholdene og fandt frem til, at piger og kvinder med handicap ofte blev tilsidesat og udstødt af deres familier.

Det fortæller Niels Gärtner fra Brødremenighedens hjælpeorganisation Herrnhuter Missionshilfe i Tyskland. Han er ansvarlig for organisationens PR i Nordtyskland og leder ofte ekskursioner til Star Mountain på Vestbredden.

Tid til at tænke nyt

– Med færre patienter var det tid til at

tænke nyt og genstarte arbejdet for at kunne hjælpe de fattigste af de fattige, fortæller Niels Gärtner:

– Da man opdagede, at især piger og kvinder med handicap ikke blev accepteret i deres familier, begynde man i 1980 at tage sig af dem og deres børn. Siden er unge mænd også kommet til.

I dag modtager 90 personer med handicap specialundervisning og erhvervstræning på centret. 30 medarbejdere arbejder sammen for at virkeliggøre Brødremenighedens vision om evangeliet til det hele mennesket gennem kristent socialt arbejde.

Star Mountain Rehabilitation Center ligger i landsbyen Abu Qash ved Ramallah på Vestbredden, ca. 25 kilometer nord for Jerusalem.

Palæstina blev genstartet, da kirkens ledere fandt ud af,

KORT NYT:

MISSIONSFEST
I CHRISTIANS-
FELD

Søndag den 14. maj 2022 inviterer BDM til missionsfest i Christiansfeld med festgudstjeneste og BDM's årlige generalforsamling.

Traditionen tro begynder missionsfesten med en festlig gudstjeneste i Brødrekirken kl. 10.00. Årets prædikant er Aalborg stifts biskop Thomas Reinholdt Rasmussen. Efter gudstjenesten fortsætter dagen i multisalen i Søstrehuset fra kl. 12-17.

Det er gratis at deltage i missionsfesten, men vi opfordrer til at give en god gave til BDM. Hvis man deltager i spisningen kl. 12-13 skal man tilmelde sig inden mandag den 2. maj. Tilmelding sker på mail: jrb@bdm-dk.dk eller på SMS: 2928 1691.

NY FUNDRAISING- OG
PROJEKTMEDARBEJDER

Janna Rabjerg Barrit er ansat som ny fundraising- og projektmedarbejder i BDM. Hun er allerede i fuld gang med at samle ind og søge fonde i Danmark og skal snart besøge projekter i bl.a. Østafrika.

– Med hendes kompetencer og samarbejdsevner vil BDMs arbejde med fundraising i Danmark og projekter i Afrika være i trygge hænder og styrkes i de kommende år, udtaler BDMs generalsekretær Arnegeir Langås.

Janna Rabjerg Barrit har en bachelor i antropologi og en kandidat i Human Security, Miljø- og Konfliktanalyse fra Aarhus Universitet. Hun er gift med Daniel og bor i Aarhus.

FIRE VOLONTØRER
SENDT TIL TANZANIA

Fire unge volontører skal hjælpe til på børnehjemmet Peters House i Sumbawanga. Jonathan Vig fra Galten og Torbjørn Hareide fra Højbjerg skal sammen med Anne Jørgensen og Majken Plougmann Hansen, begge fra Aarhus, lege, undervise og være sammen med de omkring 30 børn. Jonathan og Torbjørn skal bl.a. rette en fodboldbane op.

– Banen ligger på en skråning og skal udlignes og blive plan. Derudover skal der bygges nogle rigtige fodboldmål. Børnene bruger meget af deres tid på at spille fodbold, fortæller Torbjørn.

Jonathan og Torbjørn har i skrivende stund selv indsamlet 30.000 kroner til projektet. Alle fire volontører vender hjem til Danmark i juni måned.

AF REBEKKA BRØDSGAARD KNUDSEN,
UNGDOMSSEKRETÆR

BDMU

REDAKTØRER TINE ELMELUND CHRISTENSEN OG REBEKKA BRØDSGAARD KNUDSEN

Volontører bliver forandret for livet

Bæredygtighed: Volontørrollen er givende, bringer meget glæde med sig, gør stort indtryk og påvirker hver enkelt volontør.

Det er en stor glæde at kunne sende unge mennesker afsted ud i verden, hvor de tager del i det missionsarbejde, som BDM udfører. At være en brik i Guds plan og videregive den kærlighed, som vi alle har modtaget gennem Jesus, er en gave. Volontørrollen er givende, bringer meget glæde med sig, gør stort indtryk og påvirker hver enkelt volontør.

Men det at være volontør har også en bagside og er ikke udelukkende idyllisk.

Mere skade end gavn?

I BDM har vi i de sidste mange år sendt i gennemsnit fire volontører afsted hvert halve år til Peters House i Sumbawanga. I årenes løb har vi også sendt volontører til Kipili og Sikonge, hvor vores missionærer har deres hverdag. Særligt de sidste tre-fire år er der blevet sat fokus på volontørprogrammet på Peters House. Er det i virkeligheden bare endnu et svigt for børnene at lade sig knytte til nogle nye hvert halve år, som bare tager hjem igen? Eller har BDM et bæredygtigt volontørprogram, som giver mening for både børnene på Peters House og de udsendte volontører?

Volontørkursus forbereder

I BDM tror vi på, at det giver mening at sende volontører ud. Den kærlighed, de giver til børnene, vil aldrig være dårlig, hvis det sker under de rette rammer. Disse rammer forsøger vi at sætte på det forberedende volontørkursus. Her lægges der vægt på, at volontørerne ikke er primære omsorgspersoner, men er ekstra »krummel på toppen«.

De er ikke uundværlige, men de har stor betydning, og denne skelnen er vigtig. Det kan helt konkret betyde, at man som volontør ikke favoriserer nogle børn fremfor andre. Det betyder også, at man sender de store ting videre til det faste personale.

Venskaber på tværs

Det er vigtigt at være bevidst om sit ansvar, når man træder ind i andre menneskers hverdag. Men opgaven rummer også potentiale for venskaber på tværs af lande og en grundlæggende kærlighed mellem mennesker.

LÆS MERE PÅ BDM-DK.DK >

AF KNUD ELMO KNUDSEN,
FRIVILLIG MEDARBEJDER OG MISSIONÆR

FÅR DU SENNEPS- KORNET?

BDM udsender det 101 år gamle blad Sennepskornet digitalt. Det sendes fire gange om året – også til alle dem, der tidligere har ønsket nyhedsmails fra BDM.

Sennepskornet indeholder opbyggelige artikler og friske nyheder fra BDM's missions- og udviklingsarbejde.

Ønsker du også Sennepskornet tilsendt? Så send en mail til redaktør Svend Løbner på sl@bdm-dk.dk.

DET ER BÆREDYGTIGT AT ENGAGERE UNGE

Jesu valg af disciple viser, at han satser på yngre, aktive personer, som endnu ikke er blevet helt fastkørte i systemet.

ANDAGT:

»Strid troens gode strid, grib det evige liv, som du blev kaldet til og har bekendt dig til med den gode bekendelse i mange vidners påhør.« 1. Tim. 6,12

Hvor ofte har dette ord fra Paulus til den unge Timotheus ikke fulgt en konfirmand ud af kirkedøren. Hvor gammel Timotheus har været er vanskeligt at gisne om, men han har, at dømme efter Paulus' lange række af råd, savnet livserfaring. Alligevel tilføjer Paulus: »Lad ingen ringeagte dig, fordi du er ung, men vær et forbillede for de troende i tale, i adfærd, i kærlighed, i troskab, i renhed.«

Betragter vi Jesu valg af disciple nøjere, må vi konstatere at han satser på yngre, aktive personer, som endnu ikke er blevet helt fastkørte i systemet, men stadig besidder en undren over tilværelsen og er villige til at tage til sig. Som han selv udtrykker det: »Ung vin skal fyldes på nye sække.«

Når vi i dag sætter fokus på bæredygtighed, er det jo netop en understregning af, hvor vigtigt det er for kirke og mission at skabe grobund for den opvoksende generation, så den nye vin ikke sprænger de gamle sække. Det kan kun gøres ved løbende at inddrage unge i arbejdet, for vi må ikke glemme, at det er dem, der bygger ovenpå de ældres overleverede erfaringer og tilfører nyt liv.

Et historisk tilbageblik viser, at næsten alt banebrydende indenfor kunst, kultur, religion og videnskab er udsprunget af klare hjerner i aldersgruppen fra 20-35 år. Sammenholder vi det med de faktiske omstændigheder globalt, må vi erkende, at verden som helhed ikke udnytter de kompetencer ungdommen besidder.

I vores stræben i at efterfølge Jesus er vi nødt til også at vægte det, han viser os i praksis ved at overlade forkyndelsen om frelse i hænderne på en flok unge mennesker.

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION